

zakličimo iz globine srca: Vekomaj živi dr. Janeza Bleiweisa viteza Trsteniškega spomin, njegovemu imenu večna čast in slava!“ — Ko je izgovoril zadnji stavek, razkrila se je spomeniška ploča, izklesana od sivega marmorja. Napis ji slóve:

V tej hiši je živel
dr. JANEZ BLEIWEIS vitez TRSTENIŠKI
in dné 29. novejmbra 1881. umrl.

Pisateljsko društvo
12. 7. 1891.

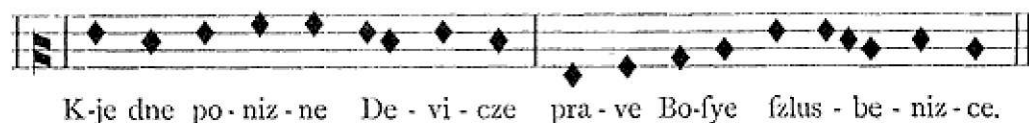
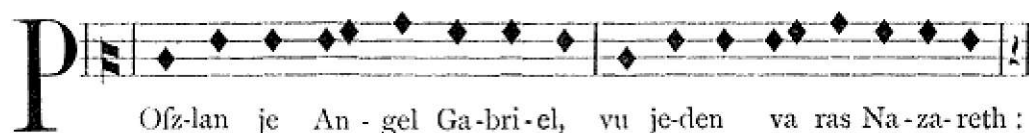
„Slavec“ je nató zapel Jenkovo „Molitev“, in slavnost je bila končana. O pol dveh je bil v čitalnici banket, na katerem so govorili gg.: *dr. Vošnjak*, župan *Grasselli*, *dr. vitez Bleiweis*, notar *Sveteč* in *Ivan Hribar*. Večerni koncert na čitalniškem vrtu je privabil obilo odličnega občinstva in dostojno završil slavnost, katera se sicer ni zvršila v velikem obsegu, vendar pa takó, da se „Pisateljsko podporno društvo“ lahko upravičeno ponaša ž njo.

Slovenski zemljevidi. Znaana firma E. Hölzl na Dunaji se je izrekla, da založi slovenske zemljevide za ljudske in meščanske šole ter je naprosila g. prof. *S. Rutarja*, da bode uredoval imenstvo teh zemljevidov.

Gallusova tristoletnica, ki je bila dné 12. m. m., praznovala se je takó, da se je v stolni cerkvi pela njega krasna maša „*Elisabeth Zachariae*“, nedavno najdena v tukajšnji licejalni knjižnici. Da se je mogla peti, postavil jo je stolni kapelnik gosp. *A. Foerster* v takt in moderne ključe. — „Glasbena Matica“ priredi jeseni koncert, pri katerem se bodo pele zgolj skladbe Gallusove. Omenimo še, da je Gallusovih maš, katere je zasledil gosp. *Mantuan*, nad 16; nedolgo pa se je še menilo, da naš slavni cerkveni skladatelj sploh nobenih pisal ni.

Gospodičina Ivana Kobilca, znana slikarica slovenska, bila je pri letošnji slikarski razstavi v pariškem »salonu« odlikovana za dve razstavljeni sliki. Večji listi francoski so priobčili laskave ocene o nje umotvorih; zlasti je ugajala slika »*En été*« (Poléti), na kateri so slikane osebe prirodno veliko in sósebnoplastiški. Gospodičino Kobilco so vzprejeli v mednarodno družbo lepih umetnostij, čast, kakeršna se podeljuje umetnicam namesto svetinje.

»**Pofzlan je Angel Gabriel.**« Poročujé v zadnji števil. »Ljublj. Zvona« marsikaj zanimivega o stari slov. cerkveni pesmi: »Jager na lovu šrajaj«, zaželel je č. g. A. Fekonja, da zvé vso pesem: »Pofzlan je«, češ, morda se opira na našo pesem: »Jager na lovu šrajaj«. Rad ustrožem njega želji in podajam pesem: »Pofzlan je Angel Gabriel«, kakor je tiskana v »*Cithari octochordi*« na str. 67. Evo je:

Doyde v-priproztu hificzu, y onde nayde zorniczu:
kotere tak govoryasse, y takóju pozdravlyasse.